

" AMA BU YÜREK O DİLDEN ANLAMAZ PEK ! "

AHMET İBİLİ

Kimi insanlar vardır onları nereye koyarsanız koyun pek de eğreti durmazlar. Durdıkları yere yakıştırırlar kendilerini. -- Pazar tezgâhında çığırta, isportacı, bakkal dükkânında göbeğini hapşirse kasaya yatan mal sahibi, okulda öğretmen, bankada memur, su tesisatçısı, kamyon söpörü -- hangi kilitte görürseniz görün yadırgamazsınız.

İBİLİ'de böyledir. -- 1,75 boylarında, bıyıklı, yanık tenli, 30'lu yaşlarında bir Anadolu yığılı.

Bakarsınız erken dokülmüş saçları, kendini pek belli etmeyen ama "varım" diyen göbeği, dikkatli, sevecen, baren murip bakışlarıyla, arada bir boynunu sağ-sol yapıp kütleterek ve hapşir hapşir yaylanarak geliyor karsıdan. Öyle ağır ağır adumlayarak yaklaşıırken baktarı ne düşünür bilmem ama benim kucaklayasım gelir. Kucaklayıp o "varım" diyen göbeğine pat pat vurup "maşallah maşallah" diyerim. -- "Göbeğiniz erkek baltaksur eve benzer" diye takılır sırım gibi delikontlulara. Öyle bir söyleyişi vardır ki, hanî insan göbeği olmayısına hayıflana cak olur neredeyse.

Ona isimyle hitap eden kişi sayısı pek fazla değildir. Genellikle "İBİLİ" der çevresindekiler. Bu, hem onu diğer Ahmet'lerden ayırır hem de daha bir yakınlıştırır İBİLİ diyene.

Ahmet İBİLİ 300'e yakın kişiden okuyan devasa bir feda birliğinin komutanıydı. Bu görevini sürütürken 19 Aralık operasyonu sırasında yoldaşlarını korumak için "feda eylesim yaparak şehit düştü." O büyük

bir kahramandır. Sahip olduğu erdemler, yaşam biçimi, şehit düşene kadar yarattıkları, şehitliği ve şehitliği ile birlikte yarattığı değerleri tortusmaya yer bırakmayacak şekilde korumuştur bunu.

Kahramanlığını anlatmak elbette bizimümüz borcu. Ne kadar yarsak "Gene olmadı, ona layık olması için daha güzel yaşamak gerekirdi" diyeceğimizi bile bile elimizden geleni yapacağız bunun için. Ve yapıyoruz da. Ama önce insanlığını anlatmakla başlayalım işe, kahramanlığını da en sona bırakalım---

Ahmet İBİLİ Sirtpe'de (Merin) doğdu. Yöre insanını tarif etmek için "kayı gıcirtısına oymar" derir. Bunun bir yanı alay olsa da Akdeniz'in insanının sıcaakkanlılığını-tercanlılığını-carkusunu yansıtır bu deyim.

Yörük bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen İBİLİ, doğduğu yörenin insanına has bütün olumlu özellikleri taşıır.

"Dağlı"dır. Düzdekiler yörükleri yabancı görür, "dağlı" der onlara. (Dağlıklı da denir) Öz kültürünü korumunun, kendisine yabancılaşmamanın simgesi gibidir yörükler... Onlar da "Ovalı" der düzde yaşayanlara. Bu kültürle yoğrulmuş büyük İBİLİ. Seneler sonra bile her hemşerisinin sözü geçince "Ha o'mu, Ovalıdır o" der şakayla karışık, "O kadarda hemseri değildir" der gibi---

Dağlılar ovalılara nispeten daha çetin şartlarda yaşar. Bir yandan doğayla baş etmeye çalışırken bir yandan yoksulluk belasıyla boğuşurlar. Böyle böyle büyük İBİLİ.

Yetişkin bir delkkanlı olduğunda üniversite kapıları açılır önünde. Erzurum Atatürk Üniversitesi Gıda Mühendisliği bölümüne girmiştir. Burada bir ay rınıtuya değinmek yerinde olur. İBİLİ küçük yaşlarda yetersiz ve dengesiz beslenme nedeniyle oluşan "Rasizm" adı verilen bir rahatsızlık yasa rıdır. Bu hastalık kemik gelişimini kötü yönde etkileyerek bacaklarda çarpıklığa neden olur. Ülkemizdeki milyonlarca çocuk gibi İBİLİ'de bundan nasibini almıştır.

Üniversite yıllarında yaradığı ülkenin gerçekleriyle çok daha sıplak biçimde yüzgüne kalır. Adaletsizliği, yoksulluğu, bir yanda sephat içinde yaşayan bir avuç asalak ve öte yanda milyonlarca aç-ıksız insanlar görür. Üniversiteyi bitirdiğinde "İnsanların aç olduğu bir ülkede hiç bir şey olmamış gibi Gıda mühendisliği yaparım" diyecek kadar deürimci tesmiştir artık.

Mersin, Akdeniz'in yoğun göç alan merkezlerinden biridir. Ağırıklı olarak sol-demokrat bir yapıya sahiptir yöre halkı. İBİLİ, bu halkın yetiştirip kavraya sunduğu evlatlarından biridir iste. Üniversiteyi bitirdikten sonra bir süre ilkokul öğretmenliği yapar. Bir süre sonra da aktif olarak deürimcilik yapmaya başlar. Mücadele Dergisi'nin Mersin temsilcisi olur. Artık tüm yaşamını adadığı bir davayı, yüce idealleri, umutları vardır.

Geçiren bir sektör olan gıda alanında mesleki eğitiminin avantajlarını kullanarak dürende yer tutmak gibi bencil hayaller aklının ucundan bir geçmez. Kurtuluşun yolunu bulmuştur artık. Üniversiteden "Gıda Mühendisi" olarak çıkmıştır ya, o "Deürim Mühendisi" olacağına der.

Hedef olarak bunu koyar önüne.

Mücadele Dergisi Mesin Femeşlülüğü yaptığı dönem aynı zamanda der-
beattik ihanetini mahkûm etme ve onun kalıntılarını tamamen silme müca-
delesinin, devrimi daha ileri taşıma çabasının olduğu zamanlardır.

Aynı süreçte, bölgede gerilla faaliyetini yürüten Akdeniz Bölge Sorumlusu
A-Tarik KOÇOĞLU ve Birlik Komutanlarından Mustafa SEFER diğani tarafın-
dan katedilir.

Bölgede gerilla faaliyetinin yürütülmesini öğrenen düşman, mücadeleyi
her alanda boğabilmek için kırsal alanda yürüttüğü operasyonlara
demokratik alana yönelttiği saldırıları da ekler.

Daha önce birçok kez gözaltına alınan İBİLİ bu son operasyonlar sıra-
sında gözaltına alınır ve tutuklanarak Konya Hapishanesine götürülür.
Tutsaklığı kısa sürmesine rağmen, o, bu kısa dönem de kendini için en
verimli olacak şekilde kullanır. Kendisini geliştirir, güçlendirir. Hapishane,
inançlı-bağıtlığın deney tahtalarından biridir aynı zamanda. O, kaçı-
nın bedeli ne olursa olsun bunu göğüsleyebileceği inancı ve güveniyle
tahtiyeye olur Konyadan.

Tahtiyeye olduktan sonra hemen İstanbul'a gelir, ve Kurtuluş Dergisi
merkez burada çalışmaya başlar. Demokratik alanın sunduğu kitle bağta-
rı ve çeşitli olanakları sonuna kadar değerlendirir. Kurtuluşun mahalli
bürolarında, Halk Meclisi'nin örgütlenme çalışmalarında, çeşitli organi-
zasyonların - etkinliklerin başarılanmasında aktif olarak görev alır.

Heryededir İBİLİ.

Dergide yazuların tutulmasından sayfa düzenlemelerine, dergi dağıtımının

organize edilmesinden dağıtımçı arkadaşların eğitimine, dergi paralarının toplanmasından büroanın temizliğine kadar her şeyin içindedir artık.

Büro çalışması olmasına rağmen mahalli alanla ilişkileri ve Halk Meclisi çalışmalarını içindeki varlığıyla görev yaptığı her yerde tanınır ve sevilir.

Dostun sevdiğini düşman sevmeyiz elbette. Gözaltına alır, istenceli sorgulardan geçirir, davalar açar. En sonunda da 97 1 Mayıs havrullarını devam ederken tutuklayıp Ümraniye Hapishanesi'ne koyarlar onu.

Ahmet İBİLİ, Ümraniye Hapishanesi'ndedir artık - Burada da dışarıda olduğu gibi her işte parmağı olacaktı zamanla.

Mesleki eğitiminden burada komünçülük yaparken faydalanır. Düzeyin hizmetine sunmadığı birikimini yoldaşlarının hizmetine sunar...

Kalem güçlüdür. Bir çok kişiye, dergi yazısı, makale nasıl yazılır, araştırma nasıl yapılır, özet nasıl çıkarılır... o öğretmiştir.

Kimi insanlar vardır, memur zihniyeti taşırlar. Alttan geleni üste, üstten geleni alta iletir, kendini işine vermez, her şeye deyim yerindeyse "salla başını al maasını" anlayışıyla yaklaşır. Kimi de esnaf zihniyetlidir. "Benim çıkarımı ne olur?" diye bakar önce. Birde devrimciler vardır. İBİLİ'ler yani. 24 saatini devrime adayın, her şeyden önce devrimin çıkarlarını, halkın çıkarlarını önde tutan İBİLİ, yarım boyunca yaptığı her işe kendini katar.

Genç yoldaşlarının eğitimi ona emanet edilmiştir. Eğitim grubundaki öğrencilerden hiç biri onu salt bir eğitmen, sorumlu - yönetici olarak görmez. Her şeyden önce yoldaştır - abidir. Yarattığı saygı her zaman sevgiyle yöğrülür, öğrencileriyle arasına mesafe koymaz. Elbette ki ölçütüdür ama

yeri gelir satasır, el-ene çeken, ince esprileriyle fakülür, çaresinde bir çekim alanı yaratır. Gün dur bir sonunu göstermek için saatlerce anlatır.

Yoldaşlarının üzerindeki etkisini en güzel anlatan örneklerden biri şudur:

Büyük direnişte Ümraniye'nin 3. Ölümlü Orucu Ekübü ağırlıklı olarak İBİLİ'nin eğitim grubu içerisindeki öğrencilerinden oluşur. Bir çoğu kuşandığı kızıl bantın hakkını vererek bu onura layik olur. Zorla müdahale sonucu hapizaları silitir. Devrimciliğe dair ilk hatıraladıkları şey Parti-Cephe ismi olur, sembol ve bayrakları ile Ahmet İBİLİ'nin adı olur. Onlar için İBİLİ ismi ile diğerleri ödeşleşmiştir artık.

Derstlerde sadece bir öğretmen, askeri konularda eğitim verirken tam bir komutan, veltalarda sıcak sohbetleriyle seni saran bir yoldaş.

Önderimiz, Kongre Raporunda, Parti-Cephe'de bir yöneticinin sahip olması gereken nitelikleri sıralar. İBİLİ'nin önüne koyduğu hedef bu kişiliktir işte. Ve İBİLİ'yi tanıyanların anlattığı kişilik özellikleri tomuda bu örneğe denk düşer.

Tüm nitelikleriyle birlikte, İBİLİ, bunların ulaşılabilir şeyler değil, aksine yeterli çabayla sahip olunabilecek - somutlanabilecek nitelikler olduğunun ispatıdır. Sayut - alaslama - mit - gibi görünen kavramlar elle tutulacak kadar yanlımsızdır işte. Onunla futbol - voleybol oynar, birlikte köğusları temizler, bulasık yıkarız. Dakanı karsı karsıya geçip kasıkları saklata saklata Sirtçe Oyunları oynarız...

Halkına tutkundur İBİLİ. Yaresinin kültürünü, değerlerini sahiplerir, benimser. Sergilemeye geldiğinde de Sirtçe Oyunlarını köy düğününde oynar gibi rahat ve neseli oynar, zevk alır bundan. Çoğu kişi, bu halk oyun

ları kitlenin beğenisine sunulan bir temsil olduğu için, kendini sıkır, çok adapte olamaz belki, ama İBİLİ kaptır gider kendini, sen de ona kapılırsın-

Koşu yarımında olsun, giyim-kusamında olsun abertür bir yarımı vendir. Ne öyle kat kat giysi sahibidir ne de 'örçel' bir yakığı vardır. Herkesin içinde her kere sahip olduğu değerleri asılmaya çalışılandır.

Verem olduğu için özellikle beslenmesine dikkat etmesi - daha nitelikli gıdalarla beslenmesi - diyim yerindeyse yağla-balla-kaymakla bakılmaması gerekirken o kendine ayrıcalık olmasın diye herkeste birlikte yer. Yoldaşlarının uyarıları-zorlamalarıyla bir zaman daha dikkatli olmaussa olmuştur o kadar.

Hapishanede komünçütük yapan kişinin çok hassas bir teraziye sahip olması gerekir. İnce iştir. Kapan saat gibi tikur-tikur işlemeli ki aybavını denk getirebilesin. Kimsenin çayını-cigarasını ekik etmeyeceksin. Etti-sini - sütlüsünü, anmasını-kutlamasını --- kısaca herşeyini hesaplayacaksın. Tüm bunların yanında kimin kapasında kaç fıtki doluyor bileceksin, esen yelden oyun sezeceksin ki komüne darbe yapanları suç üstü yakalayabileceksin. Suçüstü yakalayamazsan bir anlamı olmaz. Birincisi kimse darbe yaptım demez, aksine daha ağırdakiyi yutmamıssa bile inkâr eder, ikincisi, darbe yapılmı - dolap talan edilmiştir artık. Ceza da verilen hayır olmaz. Önemli olan darbeyi daha gerçekleşmeden önlemektir --- İBİLİ kutyutmaz komünçütlerden biridir. Komünçütük yaptığı dönem belli başlı darbecileri mimlemiştir, her kas-göz hareketinden hangi saatte neye darbe yapılacağını anlar hale gelmiştir. Yemekten önce soğan-sarmısak

darbesinin saatidir, gecenin ilerleyen saatleri ise tahin-pekmez veya yumurta-

Bu "kümü darbesi" muhabbetleri hapishanelerin olmasa olmazda. Yakalayan da nere içindedir yakalanan da. Bu kovalamaca ayrı bir renk-heyecan katar yapar. Kumünü yakalansa, eh elne geçmiştir artık, sana ne yaparsa müstahaktır... İBİLİ, yakaladıklarına sınıv çektiği genelde.

Kümüncük yapıldığı zamanlardaki İBİLİ'nin "darbe olayı" ile münasibet bitmez. Bu kez yakalayan değil darbeyi yapan olur, seyrek de olsa. Bakın İBİLİ, gıletisi-saklı olmayan biri olduğu için, genelde ya yakalanan yada pişen yumurtanın çoğunu basketleri yer. Darbeyi de sırde İBİLİ yapmış olur (!).

İBİLİ devrimi çokkusuna yaparın her alanına yayar, önce görevinin sorumluluğunun arasında voleybol da oynar futbol da. Vakit buldukça, Neset ERTAŞ fikirlerini dinlemeyi sever, televizyonda halk kültürünü anlatan programları seyretmeye çablar. Görevler, sorumluluklar, eğitim çalışmalarları, sohbetler, işler-güçler... 24 saat yetmez olur.

Ulucaclar Kulliamı'ndan kısa bir süre sonra, Ölüm Orucu - F Tipi Hücre hapishanelerde ilgili ilk toplantılar - süreç değerlendirmeleri yapılmaya başlandı. İBİLİ'de doğal olarak bağından itibaren bunların içinde oldu. Aykırı süren o eğitim-sohbet toplantılarında neler konuşulmuştu... Özgür, sevgi, kin, sahiplenme, cesaret... bir çok konu aşıldı-istendi. Kimi zaman dalden dala atlandı sohbetlerde, kimi zaman bir ayrıntı incüğü-cincüğü çıkarılana kadar tartışıldı. Bu sohbetlerden zihinlere kazınan bir çok şey var. Bunlardan İBİLİ'ye ilgili iki anıyı paylaşmak onu daha iyi tanımede için iyi olur;

Konu başlığını "Kırılma" idi. Direniş kırılır mı? Kırılırsa nasıl kırılır? Düşman operasyon yaparak hücreleri aşma girişiminde bulunur mu? Direniş bu koşullarda sürdürülebilir mi? --ve daha bir çok soruya ilişkin herkes kendi düşüncesini ortaya koyuyordu--- "Operasyonu göre alırlarlar" diyende, "Kırılma şu şekillerde ortaya çıkabilir ama bu da mümkün değil" diyenler de oldu. İBİLİ, kendisine söz verdiğinde kısaca şöyle dedi, "Kırılma olmaz - Kırılma olması için benim kırılmam gerek."

Bir diğer sohbette konu "Ya seçilmesen!" di- Hepimiz Ötüm Orucu direnişine kilitlenmiş, bandımızı kusanacağımızı düşünüyorduk. Ama aday sayısı belli, direniş amuculayacak sayısı belli. Aday olanların büyük çoğunluğu seçilmeyecekti doğal olarak. Her aday olan seçilecek olsa 1. Ekip 500-600 kişi olurdu herhalde. Hepimize soruldu "Ya seçilmesen!" diye. Sonuçta bu ihtimal de vardı. Hayat devam edecek, görevler paylaşılacak, mücadele büyütülecek --- bu konuda hemen herkes aynı görüşü paylaşıyordu. "AMA BU YÜREK O ÖLDEN ANLAMAZ PEK" İBİLİ'nin söylediği büyükü iste. Buuu söylerken onun göderine bakan kişi, böyle bir durumda görevle seçilmeçip yoldaşlarının ötiminü ilemek zorunda kalmanın ölmekten çok daha zor geleceğini rahatlıkla anlardı---

Direniş başladı --- Direniş başladığında İBİLİ kanat takımı ucuyordu adeta. Herür kamuoyuna duyurulmamış olsa da elipte yeratacağını biliyordu.

Ötüm Orucu kamuoyuna duyuruldu... Günler ilerliyor. Oligarsinin manevralarına karşı yeni Ötüm Orucu Ekipleri siperde yerini alıyordu. Kamuoyunda 3-5 gün içinde ötamlerin yavanması beklenir - oligarsi de operasyona hazırlandı, direnişçilerinin volta atıyor - halay bile getiriyordu.

Düşmanın " Operasyon yaparız " tehditlerinin üzerine Ötüm Orucu Dineniş-
çilerine böyle bir saldırıya Feda Eylemi ile karşılayacaklarını duyurdular. Bu
aşıklamanın altında da DHKP-C davasından Ötüm Orucunda bulunan
dinenişçilerin sözcüsü Ahmet İBİLİ'nin imzası vardı.

19 Aralık'a böyle geldi...-

Operasyon başlayalı saatler olmuştu. Bir çok kişi yaralanmış, revire
geçirilen C-8 koçu da almaya başlamıştı bile...-

Saldırıya karşı Feda Eylemi yapılacağı kararı alınmış ve ilan edil-
mişti. Ama kimin yapacağı - nasıl sepleceği belli değildi henüz. Çalı-
ma mekanımızı boşalttık, Ötüm Orucu Ekiplerimizi toplanacaktık. Dineniş-
çiler peda savaşımızın kim olacağı konusunda anlayamadılar. Herkes
" Ben olmalıyım " diyordu çünkü. Hep birlikte yapmayı da önerdiler ama
hayır, yalnızca bir kişi yapacaktı. Kura çektiler.

Her kerrin ismini yazıp bir araya koydular. Komutan olarak İBİLİ
çekilecekti kâğıda. Çekti. Kattı kâğıda ağı. Kendi ismini okudu bir "Oh!"
çekererek okudu. Omuzlarından ağır bir yük kalkmıştı sanki. Tatlı bir gülmüsem
kondu yanaklarına.

Belli de hayatında ilk defa yoldaşlarına karşı " Hile " yapmıştı -
Ötümü göğüslemek için - nasıl yapıysa - bilerek kendi adının yerli olduğu kâğı-
da çekti. Bunun sırrı da onda kaldı.

Sonrası...-

Sonrasını böyle dümdüz anlatmak zor.

Sonrası kahramanlık

Sonrası destanın dirderi---

|| (....)

İBİLİ son konuşmasını yapıyor

insanın içi kabarıyor.

Zorlaması gibi

bahar toskununun dere yetiğini

öyle dolduruyor

göz pınarlarını

ama akamıyor

akamaz da

salıya sümük ağlayacak vakit değilki

ağlamıyor kimse - dolu dolu baksada-

vakit savaç vakti

kucaklaşmalar o yoğunlukta

bir kahramanla kucaklaşıyorsun

sımsıkı, gözlerin sıkılı

yalcu yolunda gerek

naşar ayırılıyor kolların.

Küçük bir grup geçiyor koridoru

göçlerinde yüzyılların öpkesi dolu

üzzerine diktiği gözleri parkediyor yalcu

konuşuyor;

" Bir canım var

O da size ,

halkımıza feda olsun... "

götürsün,

hani o fotoğraftaki götüş var ya
aynı.

İBİLİ

sevgiyle selamlıyor yoldaşlarını

ıtırıyor

gösterinden sunulan armağanı

Üst maktanın kapısı

düşman tutmuş her iki yanını

İBİLİ düşmana sesleniyor

eylemini ilan ediyor

atıyor sloganını

Sen vedası

" Sizi sevirorum yoldaşlar "

Şimdi eylem zamanı

Dökünüs üzerine yanıcı sıvıyı

Çalmak ---

Çıt...

Çit---

Ateş simdi İBİLİ

ateş topu

yüreği deirim keshi

mesale

gürtüyor

kosuyor

atıyor zafarın sloganlarını

inancın, onurun, erdemın mesalesi

mesale neyler

aydınlatıp

futustarın

yanarken

yakar da

yakıyor

düşmanın üzerine kosuyor.

Düşman saskın

korkmuş

panik

ateş

ateş

Ateş ediyor yülerce les

tarakalar yükseltiyor

öyle kontrolsüz

hanî genelkurmaybaşkanı gelse

" asker dur " dese

duramaz

öyle çökmiş tektire.

Direnisin kurmayı konuşuyor

düşman susuyor

" Az önce bir Ötüm Orucu Savaşı

kendini yakıtı... "

Düşman ne yapacağını sasırmış

dinliyor kulaklarını açmış

" Hanî kurtarmaya gelmiştiniz?

Siz öldürdünüz onu - "

Düşman aklını kaçırmış

konuşmamalı diyor bu adam

Ates... ateş... ateş...

yer-gök birbirine giriyor

ta-ta-ta ta-ta...

" Siz emperyalırmışın...

ta-ta-ta-ta-ta...

" Koşların - Sabancıların

ta-ta-ta-ta-ta...

" Manukyanın çocukları...

Bu adamı susturmalı

Ateş --- ateş ---

asker birbirini vursa da susturmalı

bunların, diyor,

hepsini yakalayıp kan kusturmalı

bir Nurettin Aytsubay vurulmuş ne olur

orduda bunlardan çok bulunur

Bu adamı susturmalı esas

memleket bir komünistten kurtulur.

Ateş --- ateş --- ateş ---

(---)

//